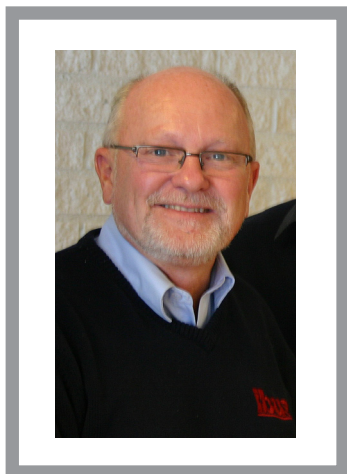

Stora förändringar inom IBUS

Sigvard Larsson
tf. föreståndare

Per Jörclin har avslutat sin tjänst i IBUS.

Efter att ha arbetat hos oss sedan 2004 och sedan år 2007 som föreståndare, har vi det smärtsamma beskedet att komma med att Per har slutat sin tjänst hos oss.

Uppsägningen kom i höst efter att Per under större delen av detta år arbe-

tat mycket nära vår samarbetspartner Stiftelsen Kristen Familjehemsvård. (SKFH).

För ca ett år sedan fick vi information om att SKFH önskade trappa ned vårt samarbete. Den ersättning vi erhöll för vårt arbete avslutades av SKFH den 1 oktober. SKFH har varit vår viktigaste samarbetspartner och vår största ekonomiska bidragsgivare och har därvid varit av avgörande betydelse för oss.

Ibland gör våra fina medarbetare ett lite för bra jobb och Per har efter mycket funderande valt att nappa på ett erbjudande från SKFH som biträdande föreståndare.

Per Jörclin var anställd av oss till den 31 dec 2011. Vi önskar honom Guds välsignelse i sin nya tjänst.

Ny organisation

Våra arbetskamrater Per Jörclin och Per Gustavsson har fungerat för oss som ett nästan perfekt radarpar. Uppgifterna har fördelats mellan de två. Per Gus-

tavsson har haft ett omfattande arbete på många anstalter. Flera anstalter har besökts regelbundet varje månad och många andra mer oregelbundet när vi på olika sätt följer våra klienter. Faktum är att vi under året besökt ett 25 tal olika anstalter och har arbetat löpande med ett 40 tal klienter, många med långa fängelsestraff och en del även livstidsdömda.

Per Jörlin har kompletterat med besök, utredningar, skuldsanerungar och administration.

Förutsättningen för oss att fortsätta ha Per Gustavsson anställd hos oss är inte möjlig. Ekonomin räcker inte till och arbetet är svårt att genomföra när Per Gustavsson inte får den uppbackning som erfordras. Vi har därför tvingats säga upp Per Gustavsson med sista anställningsdag 30 april 2012.

Vad blir kvar?

Den 19 november samlades styrelsen och församlingens ombud till en extra stämma för att fundera över föreningens framtid. Efter en del samtal beslutades att driva IBUS vidare med en mycket mindre verksamhet under 2012 än tidigare.

Nils Lennart Kummu (som fortsätter sin pastorsutbildning) stöttar upp administrationen samt i mån av tid informerar han om IBUS verksamhet i församlingarna.

Daniel Lindberg (som nu är 76 år) fortsätter att i begränsad omfattning följa upp ett 10-tal klienter de flesta långtidsdömda men även frigivna. Han arbetar på ideell basis och är med sin kunskap och erfarenhet en verkligt god resurs.

Undertecknad arbetar vidare som kasör och tf föreståndare.

Kenyaprojektet som vi arbetat med i ett par år har under 2011 fått ett genombrott genom att Järfälla kommun valt att samarbeta med oss. Vi har nu en klient som vi följer och räknar med att få ta med oss till Kenya i början av 2012 där han bland annat ska vara med att starta en bilverkstad.

Om det blir som vi planerar så räknar vi med att vi arbetar med detta under större delen av nästa år.

Hur blir det sen?

Vi har nu varit verksamma i 10 år i vår förening. För första gången känns framtiden osäker. Många har fått hjälp av oss. 200-300 klienter har fått reell hjälp och för närvarande arbetar vi med ca 40 klienter som vi besöker på anstalter. De flesta besöker vi regelbundet och vi försöker att ingjuta hopp hos dem om en bättre framtid. En del är redan frigivna, men där finns vi med för att underlätta livet efter fängelsetiden.

Vi kommer även nästa år att finnas till för våra klienter med de begränsade resurser som vi nu har.

Vi kommer även i vår att komma ut med ett nummer av IBUS-nytt och där redogöra för vårt arbete och aktuella situation.

Naturligtvis är det Ni som givare och förebedjare som är grunden och förutsättningen för vårt fortsatta arbete. Vi är tacksamma för allt stöd vi kan få även i fortsättningen.

Sigvard Larsson
tf Föreståndare

Fortsättningen blev IBUS...

Under våren 1993 lämnar jag min pastortjänst i Missionskyrkan i Rimbo för två halvtidstjänster på Norrtälje – och Österåkeranstalterna, ett val jag aldrig ångrat. De sju åren jag hade kvar till pensionen kom att bli de bästa i mitt yrkesliv.

Att få den möjligheten att dela min tid som fängelsepastor mellan dessa två anstalter med olika inriktningar kom att ge mig en unikt bred erfarenhetsbas i min tillvaro.

Båda anstalterna har särskilda enheter med fokus på behandling av alkohol- och drogmisbruk. Norrtälje öppnar 1993 en avdelning för sexualbrottsdömda. Österåker har en avdelning med kontraktsvård för alkohol- och drogmisbruk som väckt stort intresse, inte bara i Sverige utan även i andra länder. Studiebesöken avlöser varandra. Att få arbeta i fängelsekyrkan på de här två anstalterna var

mycket inspirerande. Inte minst p.g.a. det starka stödet från ledningarnas sida på respektive anstalt.

När man får arbeta under så gynnsamma förhållanden så går tiden fort – alldeles för fort.

Pensioneringen närmar sig. Vad ska jag göra av alla mina erfarenheter? Jag vill gärna använda mig av det ”startkapital” jag samlat på mig genom åren. Framför allt vill jag möta det stora behovet av ett bättre utsluss- och frigivningsstöd för de intagna. Trots allt det som tillhandahålls från kriminalvårdens sida behövs ett mer långsiktigt stöd än det som kriminalvården kan ge. Nu gäller det att omsätta alla mina erfarenheter i praktisk handling. Men hur? Men hur? Svaret blir: Jag kontaktar Jimmy. Om någon har erfarenhet av hur stort behovet är av individanpassat och uthålligt frigivningsstöd så är det Jimmy.

Jag har följt Jimmys väg länge och vi har haft en lång period av samtalskontakt med varandra. Först på Norrtälje, sedan Österåker och därefter sedan han kommit in i kontraktsvården. Nu blir han på nytt ett ”bollplank” för mig.

Jimmy har gett mig sin livsberättelse. Det var en lång historia med många mörka inslag. Vi kom överens om att spela in den på kassettband. Det blev så småningom sju stycken band á 90 minuter.

Det fanns även ljusa inslag i Jimmys berättelse. Han berättade om en kamrat från tidiga tonåren som hette Sigvard. Han ber mig att försöka ta kontakt med honom. Det var lätt att få tag på honom eftersom han fanns kvar i sin hembygd. Jag berättar lite om min kontakt med Jimmy för Sigvard. Vi bestämmer oss för en träff hemma hos Sigvard. Vi två, lyssnar på ett av banden där Jimmy berättar om hur dom var tillsammans på sommarläger, om hur Jimmy fick följa med Sigvard och familjen på möten i kappellen ute i bygderna. Där stämde de fioler och gitarrer och man sjöng den tidens väckelsesånger.

När vi stänger av bandet säger Sigvard: - Tänk att så lite kan betyda så mycket!

Sigvard och jag är på avdelning G2 på Österåker. Vi besöker Jimmy, men träffar också de övriga intagna. Det

har gått mer än 30 år sedan Sigvard och Jimmy sågs senast så det finns mycket att prata om.

Nästa gång vi träffas på anstalten möter vi också de övriga intagna killarna. Vi bjuds på mat och får en trevlig samvaro. När vi går ut ifrån anstalten stannar Sigvard upp och säger: - ”Daniel: Nu kan du inte lägga av. Vi måste göra något åt det här!” Göra något åt det här...

Det var just det jag hade tänkt så mycket omkring. Nej, riktigt så var det inte. Jag hade tänkt att JAG måste göra något medan Sigvard säger: - ”Vi måste göra något”! En avgörande skillnad! Ändå säger jag inget. Varför? Jag brukar inte vara den som inte svarar... På något sätt kom Sigvards reaktion lite väl snabbt. Jag var inte riktigt mogen för detta just då. Jag behövde en knuff i rätt riktning och det fick jag...

Under denna tidsepok hade jag ett vikariat hos Missionskyrkan i Nynäshamn.

Denna speciella kväll jag skriver om så hade det varit ett ekumeniskt möte i Missionskyrkan. Efter mötet träffar jag en god vän nämligen Ove Reinholdsson som är pastor i Pingstkyrkan i Nynäshamn. Jag blir bjuden hem till han och hans fru Margareta. En trevlig kväll som avslutas med bön. En bön som blir ett direkt tilltal till mig och som står i samklang med Sigvards ord utanför anstalten. ”Vi måste göra något åt det här”!

forts.

KOM I HÅG

att
Ditt bidrag
är
förutsättningen
för
vårt arbete

TACK
alla
givare

**Möjlighet
till
autogiro
finns**

HELA MÄNNISKAN - IBUS

5719-9572

IBUS står för Individuellt Behovsstyrt Uthålligt Stöd

Vi vill

- Tillsammans med de resurser samhället erbjuder ge praktiskt stöd till en bestående förändring.
- Erbjuder ny gemenskap.
- Försöka underlätta den svåra situation intagnas familjer ofta befinner sig i.
- Skapa kontakter som kan fortsätta efter frigivningen, som kan leda till vänskap för livet.
- Skapa opinion för fortsatta förbättringar inom kriminalvården.

Nu startar arbetet! Det finns två viktiga förutsättningar.

För det första: Förankra arbetet ute i församlingarna. Det ska vara en del av församlingens uppdrag. För det andra: Vi vill ansluta det kommande IBUS-arbetet som en tematisk enhet inom Riksorganisationen Hela Människan.

Beträffande församlingskontakterna valde vi att börja med några besök i församlingar där både Ove och jag tidigare har haft kontakt med och de var belägna i Småland. Jag har haft många mötesserier där och vet att det är lätt att samla en publik och Ove har sina rötter i den bygden. Intresset var större än vad vi kunde tro. Vi kände att det fanns anledning att gå vidare. Jag tog tillvara på möjligheten att fortsätta med besök i församlingar där jag tidigare varit verksam som ”Sångarevangelist”. Totalt genomfördes mer än hundra församlingsbesök från Småland till Västerbottens kust- och inland av oss medarbetare i IBUS

Anslutningen till Hela Människan gick snabbt och smidigt. Vi fick all den hjälp vi behövde från dom omgående.

Tillbaka till Jimmy. Han blev den förste som blev familjehemsplacerad med medverkan ifrån IBUS innan IBUS var formellt organiserad. Placeringen skedde tillsammans med vår samarbetspartner i dessa frågor, nämligen SKFH.

Jimmy kom till ett familjehem som

vi i dagligt tal kallar för en bondgård. Han fick två ”föräldrar” och några ”syskon” och – kanske det bästa av allt – en plats i en varm och äkta församlingsgemenskap.

Jimmy driver numera – tillsammans med sin fru – ett familjehem där många klienter från kriminalvården nu får hjälp till en nystart i livet.

”Som du sår skall du ock få skörda”.

Daniel Lindberg.

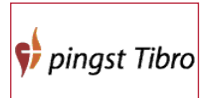
Daniel Lindberg

B

Huvudsponsorer:

Jättadalen Fastighets AB
Vindelåns Snickerier AB
Kyrkornas Second Hand, Götene
Gärdhem Second Hand, Dalsjöfors
Baptistförsamlingen, Skövde
Pingstförsamlingen, Skövde
Pingstförsamlingen, Tibro

Dessa företag stödjer vår verksamhet:

Allans Förvaltning och Entreprenad AB
Perssons Livs, Timmersdala
Color Copy Center, Skövde
Björkkullens Bibelspår o Storstuga

Idéella föreningen **Hela människan - IBUS**
Reg.nr 855900-9108 Bankgiro 5719-9572

Mariestadsvägen 3 0511- 599 80
540 16 TIMMERSDALA fax 0511- 599 81

Ordförande	Lennart Svartvik	Lärkvägen 1	541 78 VÄRSÅS	070-548 68 80
tf Föreståndare				
och Kassör	Sigvard Larsson	Lerdala Nolgården	540 17 LERDALA	0511- 804 97
Medarbetare	Per Gustavsson	Haneberg, Söderby kvarn	635 17 NÄSHULTA	016-830 90
Medarbetare	Nils L Kummu	Parkgatan 6	540 16 TIMMERSDALA	070- 270 01 07
Medarbetare	Daniel Lindberg	Minervavägen 3	762 31 LIMBO	0175- 701 06

www.ibus-helamanniskan.se

www.ibus.nu